

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112205932
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6112205932.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a členiek senátu JUDr. Daniely Mašťalírovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v exekučnej veci oprávneného E. E. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXXX/XX, XXX XX L. L., proti povinnej U. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XXX, XXX XX L. L., t.č. bytom L. XXX/X, XXX XX Z. P., o vymoženie pohľadávky 3.817,37 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej súdnou exekútkou JUDr. Miriam Mešová, Exekútorský úrad, so sídlom Tehelná 4, 960 01 Zvolen, pod sp.zn. EX 21/12, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4Er/665/2012-100 zo dňa 20. februára 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4Er/665/2012-100 zo dňa 20. februára 2019 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 4Er/665/2012-100 zo dňa 20. februára 2019 návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol a návrh povinnej na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučným titulom v predmetnej veci je rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 12C/102/2010-76 zo dňa 18.08.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.10.2011 a vykonateľnosť dňa 12.10.2011. Súd prvej inštancie konštatoval, že vykonateľnosťou exekučného titulu a postupom súdu pri jeho doručovaní sa podrobne zaoberal v uznesení č.k. 4Er 665/2012-27 zo dňa 19.04.2013, ktorým boli námietky povinnej proti exekúcii zamietnuté. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.06.2014. Uvedené uznesenie bolo povinnej opakovane doručované na jej poslednú známu adresu (Y. XX, K.) a aj na adresu jej trvalého pobytu. Zistil, že povinná si neplní oznamovaciu povinnosť pri zmene adresy svojho trvalého alebo prechodného pobytu. Vzhľadom na to, že vykonaným šetrením pobytu povinnej sa nepodarilo zistiť jej pobyt, súd prvej inštancie uznesením č.k. 4Er/665/2012-59 zo dňa 13.05.2014 ustanovil povinnej opatrovníka podľa ust. § 29 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2015. Uznesenie o námietkach bolo doručené opatrovníkovi povinnej. Súd prvej inštancie sa doručovaním exekučného titulu povinnej opätovne nezaoberal, pretože o tejto otázke už bolo právoplatne rozhodnuté uznesením o námietkach povinnej proti exekúcii, a teda je daná prekážka res iudicata. Z uvedeného súd prvej inštancie nezistil dôvody na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2013).

3. Pokiaľ povinná namietala postup súdnej exekútky pri vykonávaní exekúcie, súd prvej inštancie tieto tvrdenia pri rozhodovaní o zastavení exekúcie nepovažoval za relevantné. Ak sa povinná domnievala, že súdna exekútky jej preukázateľne pri výkone svojej činnosti spôsobila škodu, má možnosť domáhať sa nápravy na príslušnom súde. Exekučný súd nemôže zasahovať do spôsobu, akým súdna exekútky

vedie exekúciu, ani jej nemôže v rámci exekúcie prikázať, aby povinnej vyplatila sumu, ktorej sa povinná dožaduje.

4. Súd prvej inštancie k tvrdeniu povinnej, že v danej veci ide o zjavný nepomer vymáhanej povinnosti hodnoty jej zabezpečeného majetku uviedol, že povinná nijakým spôsobom hodnotu svojho zabezpečeného majetku nepreukázala, ani neuviedla, v akej časti žiada majetok odblokovať. Súdna exekútorka preto nie je povinná odblokovať spoluvlastnícke podiely povinnej na nehnuteľnostiach, na ktoré bolo zriadené exekučné záložné právo. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, a preto ho zamietol.

5. Z vyjadrenia súdnej exekútorky mal súd prvej inštancie zistené, že ku dňu 28.02.2018 bola zrážkami z dôchodku povinnej vymožená suma 420,97 Eur. Ak povinný plní v prospech oprávneného po začatí exekučného konania, ide vždy o vymoženie (resp. čiastočné vymoženie) pohľadávky a rozhodnutie súdu o zastavení konania sa nevydáva. V rámci núteného výkonu exekučného titulu, t.j. pri výkone exekúcie, vzniká súdnemu exekútorovi aj oprávnenému nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Exekúcia bude prebiehať do úplného vymoženia pohľadávky oprávneného, trov oprávneného v exekučnom konaní a trov exekúcie súdnej exekútorky. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie nezistil ani dôvod na zastavenie exekúcie ex offo podľa ust. § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.10.2013.

6. Rozhodnutie o zamietnutí návrhu povinnej na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie odôvodnil tým, že z ust. § 9a ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.07.2016 do 31.03.2017 jednoznačne vyplýva, že v predmetnom exekučnom konaní nemožno využiť inštitút neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie preto návrh povinnej na vydanie neodkladného opatrenia ako neprípustný zamietol bez toho, aby rozhodoval o jeho obsahu.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinná. V odvolaní namietala, že jej nebol doručený exekučný príkaz EX 21/12 zo dňa 09.07.2014, ktorým súdna exekútorka zriadila exekučné záložné právo na nehnuteľnosti, v ktorých má spoluvlastnícky podiel v hodnote najmenej 25.122,57 Eur a exekučný príkaz EX 21/2012 zo dňa 03.2.2017, ktorým súdna exekútorka zriadila exekučné záložné právo na ďalšie nehnuteľnosti, v ktorých má spoluvlastnícky podiel v hodnote najmenej 18.032,81 Eur. Spolu hodnota jej spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach predstavuje 43.155,38 Eur, čo preukazuje výpis z listu vlastníctva č. XXX, katastrálne územie G., okres F.. K výške vymáhaného nároku zriadenie exekučného záložného práva nepovažovala za primeraný spôsob vykonávania exekúcie súdnou exekútorou. Súdna exekútorka opakovane porušila ust. § 61b ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, pričom podľa ust. § 33 ods. 1 Exekučného poriadku súdny exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil. Preto výzvou zo dňa 05.12.2017 žiadala uhradiť spôsobenú škodu, ktorá k 01.03.2019 predstavuje 1 % zo sumy 25.122,57 Eur a zo sumy 18.032,81 Eur, t.j. škodu spolu vo výške 14.248,03 Eur. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na opätovné rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie.

8. K odvolaniu vyjadrenie podané nebolo.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie povinnej v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, nakoľko nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že dňa 27.02.2012 bol súdnej exekútorke doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie proti povinnej. Následne súdna exekútorka požiadala súd prvej inštancie o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie dňa 29.02.2012 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v predmetnej veci je rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 12C/102/2010-76 zo dňa 18.08.2011. Exekučným titulom bola odporkyni (povinnnej) uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (oprávnenému) sumu vo výške 3.817,37 titulom náhrady škody, trov konania vo výške 229,-- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 592,49 Eur. Exekučný titul sa stal právoplatným dňa 08.10.2011 a vykonateľným dňa 12.10.2011. Uznesením č.k. 4Er

665/2012-27 zo dňa 19.04.2013 súd prvej inštancie námietky povinnej proti exekúcii zamietol z dôvodu, že nezistil žiadne pochybenia pri doručovaní súdnych písomností povinnej, ktoré by mali za následok nesprávnosť vyznačenia doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na rozhodnutí, ktoré je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní a z dôvodu, že ostatné námietky vznesené povinnou proti exekúcii týkajúce sa dražby jej bytu nie sú dôvodné. Uvedené rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 05.06.2014. Vzhľadom na to, že vykonaným šetrením sa súdu prvej inštancie nepodarilo zistiť miesto pobytu povinnej, súd prvej inštancie uznesením č.k. 4Er/665/2012-59 zo dňa 13.05.2014 ustanovil povinnú opatrovníka, ktorému bolo následne doručené uznesenie, ktorým boli námietky povinnej proti exekúcii zamietnuté. Podaním zo dňa 27.12.2017 súdna exekútorka postúpila súdu prvej inštancie návrh na zastavenie exekúcie. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.02.2018 povinná doplnila návrh na zastavenie exekúcie. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie uviedla, že dňa jej 12.10.2012 bolo doručené upovedomenie o začatí predmetnej exekúcie a upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie zo dňa 15.03.2012 na základe návrhu oprávneného na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti. Namietala, že súdna exekútorka vykonáva exekúciu v rozpore s ust. § 61b ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého nemôže vykonávať exekúciu vo väčšom rozsahu ako navrhuje oprávnený. Súdna exekútorka zriadila exekučné záložné právo na nehnuteľnosti, ktorých hodnota je spolu vo výške 43.155,38 Eur. Za obdobie od 10.05.2012 do 01.11.2012 jej z invalidného dôchodku bola zrazená suma 127,85 Eur a od 02.11.2012 suma 22,02 Eur mesačne na základe exekučného príkazu. Vzhľadom na to, že súdna exekútorka vykonáva predmetnú exekúciu zriadením exekučného záložného práva k nehnuteľnostiam nezákonne, spôsobilá jej značnú škodu. Namietala, že jej nebolo doručené rozhodnutie, ktorým súd rozhodol o jej námietkach proti exekúcii ani exekučný titul. Z vyjadrenia súdnej exekútorky zo dňa 28.02.2018 k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vyplýva, že povinnej bolo do vlastných rúk doručené upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 15.03.2012 dňa 12.10.2012 spolu s upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zo dňa 15.03.2012. K zriadeniu exekučného záložného práva na nehnuteľnosti došlo až exekučným príkazom zriadením exekučného záložného práva vydaným dňa 09.07.2014 po tom, ako súd právoplatne rozhodol o námietkach povinnej proti exekúcii. Nakoľko súdna exekútorka dodatočne zistila, že povinná nadobudla do podielového spoluvlastníctva ďalšie nehnuteľnosti, na ktoré sa exekučný príkaz zo dňa 09.07.2014 nevzťahoval, vzhľadom na to, že oprávnený navrhol zriadiť exekučné záložné práva na všetky nehnuteľnosti vo vlastníctve povinnej a v záujme zabezpečenia pohľadávky oprávneného bol dňa 03.02.2017 vydaný exekučný príkaz zriadením exekučného záložného práva na takto zistené nehnuteľnosti. Povinnú podľa ust. § 65 Exekučného poriadku vyzvala, aby hodnoverným spôsobom preukázala dostatočné zabezpečenie vymáhanej povinnosti majetkom povinnej a oznámila, či žiada odblokovať zabezpečený majetok v prevyšujúcej časti. Povinná na jej výzvu nereagovala. Zároveň oznámila, že ku dňu napísania vyjadrenia bola od povinnej vymožená suma 420,97 Eur, z toho pre oprávneného 320,05 Eur a na trovy exekúcie 100,92 Eur. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.01.2019 povinná podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol a návrh povinnej na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

11. Podľa ust. § 61b ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 57 ods. 3); to neplatí, ak sa exekúcia vykonáva predajom hnuťelnej veci, ktorá sa nedá rozdeliť, alebo predajom nehnuteľnosti a povinný nemá dostatok iného majetku, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného.

12. Podľa ust. § 61b ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 exekútor je návrhom na vykonanie exekúcie viazaný a nemôže vykonať exekúciu vo väčšom rozsahu, než navrhuje oprávnený, aj keby bol z exekučného titulu oprávnený uplatňovať viac; to platí aj pre trovy exekúcie.

13. Podľa ust. § 65 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 exekútor môže vykonať exekúciu v jednom exekučnom konaní aj niekoľkými spôsobmi. V prípade zjavného nepomeru vymáhanej povinnosti a hodnoty zabezpečeného majetku povinného je exekútor, po preukázaní dostatočného zabezpečenia vymáhanej povinnosti majetkom zo strany povinného a na jeho žiadosť, povinný odblokovať zabezpečený majetok v prevyšujúcej časti.

14. Ustanovenie § 61b vyjadruje zásadu, že exekúciu je možné vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie. Je však nemožné exekúciou postihnúť

práva alebo veci, ktorých realizácia presiahne výšku dlhu. V súlade s ust. § 65 Exekučného poriadku súdny exekútor v prípade zjavného nepomeru vymáhanej povinnosti a hodnoty zabezpečeného majetku povinného po tom, ako povinný dostatočným spôsobom preukáže zabezpečenie vymáhanej povinnosti majetkom je povinný odblokovať zabezpečený majetok v prevyšujúcej časti.

15. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že povinná v danom prípade žiadnym spôsobom hodnotu svojho zabezpečeného majetku nepreukázala, t.j. nepredložila žiadny hodnoverný dôkaz preukazujúci hodnotu zabezpečených nehnuteľností (napr. vyjadrenie obecného úradu, realitnej kancelárie a pod.). Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne posúdil námietku povinnej, že v danej veci ide o zjavný nepomer vymáhanej povinnosti a hodnoty zabezpečeného nehnuteľného majetku ako nedôvodnú.

16. Odvolací súd sa tiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že pokiaľ povinná namietala postup súdnej exekútorke pri vykonávaní exekúcie, že tieto tvrdenia nie sú pri rozhodovaní o zastavení exekúcie relevantné, pretože podľa ust. § 218d Exekučného poriadku kontrolu nad dodržiavaním všeobecne záväzných právnych predpisov exekútorom a dodržiavaním ustanovení tohto zákona pri nakladaní s prostriedkami účastníkov konania, s ktorými disponuje exekútor vykonáva na podnet oprávnenej osoby kontrolná komisia. V prípade, ak súdna exekútorke výkonom svojej exekučnej činnosti povinnej spôsobila škodu, túto je povinná oprávnená uplatniť si na príslušnom súde. Exekučný súd nie je oprávnený rozhodovať o náhrade škody spôsobenej súdnou exekútorke pri výkone jej exekučnej činnosti. Zároveň v zmysle ust. § 167 ods. 2 Exekučného poriadku exekučné záložné právo na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností možno zriadiť len na návrh oprávneného. V danom prípade oprávnený navrhol vykonanie predmetnej exekúcie aj zriadením exekučného záložného práva na všetky nehnuteľnosti vo vlastníctve povinnej. Z uvedeného vyplýva, že súdna exekútorke pri vykonávaní svojej exekučnej činnosti postupovala v súlade s Exekučným poriadkom.

17. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku povinnej, že jej neboli doručené exekučné príkazy, ktorými súdna exekútorke zriadila exekučné záložné právo na nehnuteľnosti, ktorých je podielovou spovlastníčkou. Zo spisu, najmä z vyjadrenia súdnej exekútorke vyplýva, že tieto jej boli riadne doručené na poslednú známu adresu. Rovnako aj uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol námietky povinnej proti exekúcii súd doručoval na adresu jej trvalého pobytu, ako aj na jej poslednú známu adresu. Keďže súdu prvej inštancie sa nepodarilo vykonaním šetrením zistiť adresu, kde sa povinná zdržiava, súd prvej inštancie povinnej ustanovil opatrovníka, ktorému toto uznesenie aj doručil. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že aj táto námietka povinnej je nedôvodná.

18. Podľa ust. § 9a ods. 2 Exekučného poriadku ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácií, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú.

19. Vzhľadom na to, že v zmysle citovaného ustanovenia v exekučnom konaní nie je možné použiť neodkladné opatrenie, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v súlade s týmto ustanovením návrh povinnej na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, a preto ho podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).